

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Сахно Ігор Вячеславович

(foi+request-8751-e025c2fe@dostup.pravda.com.ua)

Щодо надання роз'яснень

На запит громадянина Сахно Ігоря В'ячеславовича від 28.01.2016 № б/н, надісланий на електронну адресу ДРС України, стосовно надання роз'яснень щодо переліку документів дозвільного характеру, необхідних для ведення готельного бізнесу, Державна регуляторна служба України, в межах компетенції, повідомляє наступне.

Питання, порушене у зазначеному зверненні, необхідно вирішувати в індивідуальному порядку по кожному окремому випадку.

Разом з тим, на сьогодні, законодавством України передбачено, що для здійснення господарської діяльності необхідно отримати документи дозвільного характеру, зокрема, державної санітарно-епідеміологічної служби та надати декларацію відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки.

Відповідно до частини другої статті 57 Кодексу цивільного захисту України початок роботи новоутворених підприємств, початок використання суб'єктом господарювання об'єктів нерухомості (будівель, споруд, приміщень або їх частин) здійснюється суб'єктом господарювання на підставі поданої декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки (далі - декларація), а для суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику - також за наявності позитивного висновку за результатами оцінки (експертизи) протипожежного стану підприємства, об'єкта чи приміщення (далі - оцінка протипожежного стану).

Порядок подання і реєстрації декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 № 440.

Статтею 1 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» визначено, що *об'єкт державної санітарно-епідеміологічної експертизи* - будь-яка діяльність, технологія,

продукція та сировина, проекти нормативних документів, реалізація (функціонування, використання) яких може шкідливо вплинути на здоров'я людини, а також діючі об'єкти та чинні нормативні документи у випадках, коли їх шкідливий вплив встановлено в процесі функціонування (використання), а також у разі закінчення встановленого терміну дії висновку державної санітарно-епідеміологічної експертизи.

Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи - документ установленної форми, що засвідчує відповідність (невідповідність) об'єкта державної санітарно-епідеміологічної експертизи медичним вимогам безпеки для здоров'я і життя людини, затверджується відповідним головним державним санітарним лікарем і є обов'язковим для виконання власником об'єкта експертизи.

Частиною першою статті 10 вказаного Закону передбачено, що державна санітарно-епідеміологічна експертиза полягає у комплексному вивченні документів (проектів, технологічних регламентів, інвестиційних програм тощо), а також діючих об'єктів та пов'язаних з ними небезпечних факторів на відповідність вимогам санітарних норм.

Порядок проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи затверджено наказом Міністерства охорони здоров'я України від 09.10.2000 № 247 (у редакції наказу Міністерства охорони здоров'я України від 14.03.2006 № 120 та із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 20.07.2009 № 525) (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 10.01.2001 за № 4/5195).

Поряд з цим, зазначаємо, що вичерпний перелік документів дозвільного характеру визначено Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності».

Відповідно до частини третьої статті 1 вищезгаданого Закону забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Окрім цього, повідомляємо, що Законом України «Про туризм» (далі – Закон) визначено загальні правові, організаційні та соціально-економічні засади реалізації державної політики України в галузі туризму та спрямований на забезпечення закріплених Конституцією України прав громадян на відпочинок, свободу пересування, охорону здоров'я, на безпечне для життя і здоров'я довкілля, задоволення духовних потреб та інших прав при здійсненні туристичних подорожей.

Згідно зі статтею 1 Закону *готель* - підприємство будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, що складається з шести і більше номерів та надає готельні послуги з тимчасового проживання з обов'язковим обслуговуванням. Порядок встановлення категорій готелям визначається Кабінетом Міністрів України.

Готельна послуга - дії (операції) підприємства з розміщення споживача шляхом надання номера (місця) для тимчасового проживання в готелі, а також інша діяльність, пов'язана з розміщенням та тимчасовим проживанням.

Готельна послуга складається з основних та додаткових послуг, що надаються споживачу відповідно до категорії готелю.

Аналогічні засоби розміщення - підприємства будь-якої організаційно-правової форми власності, що складаються з номерів і надають обмежені готельні послуги, включно з щоденним заправлінням ліжок, прибиранням кімнат та санвузлів.

Порядок надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 15.03.2006 № 297.

Порядок встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.2009 № 803 (далі – Порядок).

Пунктами 3 та 3¹ Порядку передбачено, що сертифікацію та оцінювання готелю здійснюють органи із сертифікації, що призначаються Мінекономрозвитку для виконання у державній системі сертифікації УкрСЕПРО робіт із сертифікації (далі - органи із сертифікації).

Категорії готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання), встановлюються за результатами добровільної сертифікації послуг з тимчасового розміщення (проживання) стосовно безпеки для життя і здоров'я людей, захисту їх майна та охорони довкілля відповідно до договору між органом із сертифікації та власником або уповноваженою ним особою (далі - заявник) і оцінювання відповідності готелів вимогам певної категорії (далі - оцінювання готелю).

Згідно з пунктом 5 Порядку встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (далі - готелі), здійснює уповноважений орган із встановлення категорій готелям.

Функції уповноваженого органу із встановлення категорій готелям виконує Мінекономрозвитку.

Щодо необхідності переведення приміщення з житлового фонду в нежитловий повідомляємо наступне.

Відповідно до статті 319 Цивільного кодексу України власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону.

Згідно із статтею 6 Житлового кодексу Української РСР (далі – Кодекс) жилі будинки і жилі приміщення призначаються для постійного проживання громадян. Надання приміщень у жилих будинках для потреб промислового характеру забороняється.

Відповідно до статті 8 Кодексу переведення придатних для проживання жилих будинків і жилих приміщень у будинках державного і громадського житлового фонду в нежилі, як правило, не допускається. У виняткових випадках переведення жилих будинків і жилих приміщень у нежилі може здійснюватися за рішенням органів, зазначених у частині другій статті 7 цього Кодексу, а саме - непридатні для проживання жилі будинки і жилі приміщення

переобладнуються для використання в інших цілях за рішенням виконавчого комітету обласної, міської (міста республіканського підпорядкування) Ради.

Враховуючи вищенаведене, а також повноваження Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Міністерства охорони здоров'я України та Державної служби України з надзвичайних ситуацій за більш детальними роз'ясненнями пропонуємо звернутися до вищевказаних органів.

**Перший заступник Голови
Державної регуляторної
служби України**

В. П. Загородній